

ПРАВНОСНАЖНА ОДЛУКА УПРАВНОГ ОРГАНА КАО ИСПРАВА ЗА УПИС

„... Размотривши жалбу, ожалбено Решење и целокупне списе предмета, овај орган је оценио да ожалбено Решење треба поништити и мериторно решити ову управну ствар.

Наиме, чланом 83. Закона о државном премеру и катастру („Сл. гласник РС“, бр. 72/09, 18/10, 65/2013, 15/2015 – одлука УС и 96/2015), прописани су општи услови за упис стварних права, предбележбе и забележбе у катастар непокретности, постојање уписане непокретности, уписаног претходника и исправе за упис, општи услови увек морају бити испуњени, осим ако је законом друкчије одређен услов и основ уписа, а чланом 88. истог Закона, прописано је да је јавна исправа на основу које се може извршити упис одлука суда, другог државног органа или организације која врши јавна овлашћења, која су по закону надлежни да доносе одлуке којима се одлучује о правима, односно о другим чињеницама које се уписују у катастар непокретности, док је ставом 2. истог члана, прописано да јавна исправа да би била подобна за упис мора бити правноснажна. Како је подносилац захтева доставио исправу која у свему испуњава услове за тражени упис у смислу члана 88. Закона о државном премеру и катастру („Сл. гласник РС“, бр. 72/09, 18/10, 65/2013, 15/2015 – одлука УС и 96/2015), погрешно је оценио првостепени орган да нису испуњени услови за тражени упис, обзиром да је исту исправу морао ценити само у смислу напред цитиране одредбе и није смео ценити да ли је Одељење за урбанизам, комунално-стамбене, грађевинске и имовинско-правне послове Општинске управе општине В... могло донети такво решење. Законитост предметног решења може бити предмет преиспитивања само у поступку по ванредним правним лековима пред другим надлежним управним органом.

Такође, погрешно се првостепени орган позива на члан 89. Закона о државном премеру и катастру („Сл. гласник РС“, бр. 72/09, 18/10, 65/2013, 15/2015 – одлука УС и 96/2015), јер нити постоји забрана уписа на конкретној непокретности, нити је неким принудним прописом одређено да јединица локалне самоуправе не може стећи право својине на грађевинском земљишту.

Чланом 233. став 1. Закона о општем управном поступку („Сл. лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и 30/10), предвиђено је да ако другостепени орган утврди да су у првостепеном решењу погрешно оцењени докази, да је из утврђених чињеница изведен погрешан закључак у погледу чињеничног стања, да је погрешно примењен правни пропис на основу кога се решава управна ствар, или ако нађе да је на основу слободне оцене требало донети друкчије решење, он ће својим решењем поништити првостепено решење и сам решити управну ствар... „

(из решења Републичког геодетског завода број 952-02-23-367/2016 од 06.04.2016. године)